

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1614

Vragen van het lid **Azmani** (VVD) aan de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *het bericht «Kamerleden nacht in «Vluchtkerk»»* (ingezonden 6 maart 2013).

Antwoord van staatssecretaris **Teeven** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 13 maart 2013).

Vraag 1

Bent u bekend met het artikel «Kamerleden nacht in «Vluchtkerk»»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Wat is uw mening over de handelwijze van de wethouder van Smallingerland over het opvangen van ex-asielzoekers? Om hoeveel asielzoekers gaat het hier en gedurende hoe lang is dit al gaande? Zijn er meer gemeenten waar dit gebeurt?

Vraag 3

Bent u van mening dat de gemeente Smallingerland hiermee de afspraken over noodopvang van ex-asielzoekers in het Bestuursakkoord 2007 schendt?

Vraag 4

Wat zijn de instrumenten/maatregelen die u tot uw beschikking hebt om een einde te maken aan noodopvang van ex-asielzoekers in gemeenten?

Vraag 5

Welke concrete maatregelen kunt en zult u nemen tegen de noodopvang van ex-asielzoekers in Smallingerland?

Antwoord 2, 3, 4 en 5

De gemeente Smallingerland heeft op 18 december 2012 besloten om gedurende de periode van 1 januari 2013 tot 1 mei 2013 eenmalig financiële middelen ter beschikking te stellen voor het uitvoeren van een noodopvang regeling.

¹ Nederlands Dagblad, 1 maart 2013

Zoals ik heb geschreven in de beantwoording van eerdere Kamervragen² over de handelwijze van de gemeente Smallingerland, vind ik het bieden van structurele noodopvang onnodig en onwenselijk. Structurele noodopvang is onnodig want de overheid heeft de afgelopen jaren werkende alternatieven ontwikkeld die structurele noodopvang overbodig maken. Ik stel vast dat de beoogde doelgroep van de opvang in Smallingerland onder meer vreemdelingen zijn die meewerken aan hun terugkeer. Precies voor deze groep heeft de rijksoverheid voorzien dat ze gedurende in beginsel 12 weken onderdak kunnen krijgen in een vrijheidsbeperkende locatie. Daarnaast vind ik structurele noodopvang onwenselijk omdat ik van mening ben dat zowel Rijk als gemeenten een verantwoordelijkheid hebben om consequent te zijn in het toekomstperspectief dat we de vreemdeling voorhouden. Het zonder meer verder faciliteren van een verblijf in Nederland terwijl hier geen perspectief op verblijf bestaat, vind ik niet verantwoord.

Wat het verbinden van consequenties aan het bieden van noodopvang door gemeenten betreft, zie ik meer heil in het aangaan van de dialoog met die gemeenten. In die dialoog kan de rijksoverheid gemeenten informeren over de mogelijkheden die de rijksoverheid biedt. Tegelijk biedt dit de rijksoverheid ook de gelegenheid begrip te creëren voor de complexe randvoorwaarden om een terugkeerproces te laten slagen zodat gemeenten een realistisch beeld hebben over wat ze kunnen en mogen verwachten van de zijde van de rijksoverheid. Eén van die belangrijke randvoorwaarden is de bereidheid en inzet van de vreemdeling zelf om terug te keren, zeker daar waar gedwongen terugkeer niet tot de mogelijkheden behoort. Terugkeer is nu eenmaal werken met mensen die ook eigen keuzes maken.

Die dialoog ga ik aan, enerzijds met de VNG, als belangenvertegenwoordiger van de Nederlandse gemeenten, anderzijds via de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) met de individuele gemeenten. De DT&V informeert gemeenten over de mogelijkheden tot terugkeer in individuele zaken en over de alternatieven die er zijn voor het bieden van noodopvang.

Vraag 6

Klopt het dat de ambassades van India en Pakistan weliswaar via hun ambassades meewerken aan een verzoek tot terugkeer, maar deze aanvraag tot terugkeer vervolgens jaren laten liggen? Zijn er meer landen waarbij dit het geval is? Om hoeveel personen gaat het hier? Welke maatregelen kunt en zult u hier tegen treffen?

Antwoord 6

Er zijn mij geen landen bekend die structureel weigeren hun onderdanen terug te laten keren als zij dat wensen. Ook zelfstandige terugkeer naar Pakistan en India is mogelijk en wordt door de Nederlandse overheid gefaciliteerd. De ervaring leert dat wanneer een Indiase of Pakistaanse vreemdeling Nederland daadwerkelijk wenst te verlaten, bijvoorbeeld met ondersteuning van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), door beide vertegenwoordigingen binnen afzienbare termijn een vervangend reisdocument wordt afgegeven om terug te keren, mits de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden voor de afgifte van een dergelijk document. In 2011 en 2012 heeft IOM het vertrek gefaciliteerd van 35 personen naar Pakistan en van 40 personen naar India.

² Tweede Kamer, vergaderjaar 2012–2013, Vragen, 925; Tweede Kamer, vergaderjaar 2012–2013, Aanhangsel, 1049.